

Zpravodaj obce Kuklík

5. číslo, I. ročník, prosinec 2011

Advent je pro křesťany začátkem liturgického roku, časem očekávání, časem, kdy se chystají na příchod spasitele. Poslední čtyři neděle před Štědrým dnem byly určeny k rozjímání, k vypořádání se vším, co uplynulý rok přinesl, k usmíření mezi lidmi a vypořádáním starých křivd. Příchod spasitele měl totiž dvojitou podobu. Nejen narození dítěte, které symbolizovalo naději a začátek, ale zároveň i příchod konce časů, kdy ke spravedlivým přichází vykupitel. Začátek předvánočního času se hlásí výzdobou na dveřích, či stolech, adventními věnci. Symbolizovaly hold přicházejícímu vítězi, byly projevem úcty. Světlo čtyř svíček zapalovaných postupně na adventní neděli připomínalo příchod spasitele zahánějícího z lidských životů tmu. Advent byl jakýmsi nadechnutím před novým rokem, před novými povinnostmi i očekáváními a odkládáním těch už bývalých.

Původní význam adventu se dnes ztrácí pod nánosem komerčního pozlátka a spěchu. Některé obchodní domy nám už od srpna vnucují vánoční

výzdobou pocit, že je nejvyšší čas k nákupu dárků. Časopisy se předhánějí, aby nám doporučily tu letos jedinečnou správnou výzdobu. A v domácnostech nejpozději po Mikuláši začnou vonět první plechy vánočního cukroví a čisticí prostředky a přípravy na Štědrý večer probíhají často v hektickém tempu až do poslední chvíle.

Zkusme letos zmírnit, zpomalit a užít si předvánoční čas bez spěchu a nervozity. Advent už nepatří jen křesťanům. Setkávejme se vzájemně a užijme si společně čas, kdy sezónní práce jsou hotovy, dlouhé zimní večery vybízejí k táčkám a těšme se na večer s nejbližšími, kterým jistě uděláme radost, i kdyby těch dárků letos nebylo tolik. Třeba právě ta vzájemná setkávání nám pomohou vybrat ten nejtoužebnější očekávaný.

A pokud se nemůžete dočkat jara, nabízí se ještě jedna tradice – barborky. Vydejte se o Barboře s dětmi na procházku pro třesňové větvičky. Čekání na jejich květy je pěknou součástí předvánočního těšení.

Kateřina Tycová

Z jednání zastupitelstva

Zasedání zastupitelstva 14.10.2011

Omluven byl J. Kocanda, R. Jun. Projednány byly tyto záležitosti:

1. Žádost paní Jaroslavy Mrkosové o použití znaku obce Kuklík na ochrannou známku chovatelské stanice psů. Žádosti bylo jednomyslně vyhověno.
2. Pan Kamil Mrkos informoval zastupitele o těžbě v obecním lese. Příjem obce z těžby činil 164 000 Kč a příjem za prodej palivového dřeva 64 000 Kč.
3. Rok 2012 je rokem setkání rodáků a přátel obce Kuklík po 5 letech. Zastupitelé se shodli na tom, že se setkání uskuteční v sobotu 30.6.2012. Bude ustanovena skupina občanů, kteří budou setkání připravovat.
4. Pan Ladislav Rak dostal za úkol oslovit výrobce hasičského praporu, aby zpracoval nabídku na prapor pro obec Kuklík ve dvou kvalitativních provedeních. Rozměry 150 x 100 cm. Rozpočet cca 17 000 Kč.
5. Starosta obce informoval zastupitele o podání žádosti na dotaci na sečení a údržbu zeleně podél státní silnice, která je v majetku kraje.
6. Starosta obce informoval, že za odvoz železného šrotu se utrhlo 3 500 Kč.
7. Vedení obce podalo návrh na výměnu jednoho okna v budově požární zbrojnice v zasedací místnosti OÚ. Po dlouhé diskusi, zda výměnou jednoho okna vůbec obec ušetří náklady na elektrickou energii, dopadlo hlasování následně: 5 pro, 2 se zdrželi. Okno bude vyměněno ještě v letošním roce.

Oznamujeme

V měsíci říjnu navštívili zástupci komise pro společenské záležitosti dva jubilanty a to paní Janu Slámovou a pan Ladislava Štursu.

Poprvé ve zpravodaji musíme připomenout i smutnou zprávu, že nás na podzim letošního roku opustila ve věku 65 let paní Alena Laštvovicová.

Zasedání zastupitelstva 25.11.2011

Omluven byl B. Kalina.

1. Starosta informoval o uznání dotace na sečení a údržbu zeleně podél státní silnice. Obec obdržela 2000 Kč. Obec dále obdržela od kraje Vysočina příspěvek na zásahovou jednotku ve výši 2 805 Kč. Dále starosta informoval o tom, že obec Kuklík opět zabodovala v hodnocení třídění odpadů, kde jsme se umístili stejně jako v loňském roce na pěkném 2.místě.
2. Starosta přednesl návrh na zakoupení ozvučovací techniky včetně bezdrátového mikrofonu v hodnotě cca 20 000 Kč, která bude využívána na různé akce pořádané obcí jako jsou lyžařské závody, setkání rodáků, karneval ap. Zastupitelé souhlasí s nákupem.
3. Starosta informoval, že v nejbližší době bude vyměněno jedno okno v zasedací místnosti a zároveň navrhl zastupitelům přestavbu celé zasedací místnosti a výměnu všech oken v budově hasičské zbrojnice a vymalování příslušných prostor. Zastupitelé souhlasili s tím, že na stavební práce se osloví více firem a na základě posouzení bude vybrána příslušná firma.
4. V letošním roce budou zakoupeny dva odpadní koše k dřevěným sezením v hodnotě 2000 Kč za jeden koš.
5. Vedení městyse Sněžné nabízí k pronájmu volné byty v pečovatelském domě ve Sněžném. Vstupní poplatek činí 10 000 Kč.
6. Zastupitelé odsouhlasili příspěvek 500 Kč pro hospic v Novém Městě na Moravě (Hospicové hnutí – Vysočina, o.s.).
7. Zastupitelé diskutovali nad návrhem rozpočtu za rok 2012. Podrobné informace a finální podobu rozpočtu na příští rok najdete v příštím vydání Zpravodaje.

Zapsala Věra Librová

■

Konec roku s SDH Kuklík

Ani jsme se nenadáli a už je na dohled konec roku 2011. Blíží se čas bilancování a hodnocení činnosti jak ze strany sboru, tak ze strany zásahové jednotky. Výroční valná hromada SDH proběhne v sobotu 10.12.2011 od 17 hod. v hasičárně. Předcházet ovšem bude tradiční Mikulášská merenda, která se

koná o týden dříve tj. v sobotu 3.12.2011 od 20 hod. s kapelou V.I.P., která určitě dokáže udělat tu správnou atmosféru. Tímto zve výbor SDH všechny občany Kuklíka a okolí pobavit se do hasičárny. Věříme, že bude opět bohatá tombola a tradiční občerstvení.

Mezi vánočními svátky plánu-

jeme malé posezení hasičů s rodinnými příslušníky v klubovně. Pro tuto akci ještě upřesníme termín.

Jako předseda sboru bych chtěl touto cestou poděkovat všem hasičům, kteří se letos zapojili do činnosti, za jejich práci a všem občanům Kuklíka popřát hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let.

Jiří Libra, starosta SDH

Ze života zásahové jednotky

Poslední zpravodaj naší obce byl datován 15. září tohoto roku a od té doby měla naše jednotka pouze jeden výjezd, bylo to odstraňování větví nad domy na Balkáně a v Bořině, které hrozily odlomením a tím i způsobením buď nemalých škod nebo ještě v horším případě újmou na zdraví našich občanů. Zásah jsme prováděli s využitím lezecké techniky a prostředků k tomu určených. S tímto zásahem souvisí i skutečnost, že naše obec pro potřeby jednotky nyní zakoupila lehkou jednorozměrnou motorovou pilu pro práci ve výškách. Bude-li mít některý z našich občanů obavu z možného pádu větví nebo i stromů na svoje domy, nechť se obrátí na velitele jednotky, případně na starostu obce, či své nejbližší zastupitele v obci a budeme tuto záležitost určitě řešit. Celkový počet zásahů za tento rok je tak nyní 25.

Pozorní občané si zajisté všimnuli výpadku naší sirény při pravidelné měsíční zkoušce v měsíci říjnu. Při prověřování této závady jsme společně s příslušníky HZS Žďár nad Sázavou zjistili, že se jednalo o chybu na spojovém oddělení krajského operačního a informačního střediska kraje

Vysočina v Jihlavě, tato byla neprodleně odstraněna, o čemž jsme se mohli přesvědčit hned první listopadovou středu, kdy naše siréna již houkala bez závad.

Vy z Vás, kteří se zajímají o dění v požární ochraně, určitě zjistili, že namísto dosavadního generálního ředitele Hasičského záchranného sboru genmjr. Ing. Miroslava Štěpána, byl po jeho rezignaci a následném po výběrovém řízení do této funkce ministrem vnitra Jiřím Kubícem jmenován plk. Ing. Drahoš Ryba, dosavadní ředitel krajského ředitelství HZS Kraje Vysočina.

Plk. Ing. Drahoš Ryba se narodil roku 1962 a celou svojí profesní kariéru zasvětil požární ochraně. K profesionálním hasičům do Žďáru nad Sázavou nastoupil hned po skončení studií na Vysoké škole báňské. Za dobu své činnosti prošel celou řadou funkcí, od zástupce velitele požárního útvaru až po ředitele organizace, kterým se stal roku 1990. Od vzniku Hasičského záchranného sboru ČR v novém organizačním uspořádání 1. ledna 2001 se stal ředitelem HZS Kraje Vysočina.

Mezi základní milníky jeho kariéry patří vybudování

centrální stanice ve Žďáře nad Sázavou. A především Kraj Vysočina byl také prvním krajem v republice, který vybudoval krajské integrované operační středisko. Nemohu ale nezmínit, že tento krok je rovněž obrovskou zásluhou plk. Mgr. Jiřího Němce, ředitele odboru operačního řízení a komunikačních a informačních systémů, kterého většina členů naší jednotky zná osobně a který se obrovskou měrou přičinil o to, že naše jednotka je na tak vysoké úrovni akceschopnosti.

Věříme, že nový generální ředitel HZS bude spolupracovat s dobrovolnými hasiči nejméně tak dobře, jak tomu bylo za jeho působení na krajském ředitelství HZS v Jihlavě.

Se jménem Ryba se pojí bohužel i smutná zpráva. Dne 14. 7. 2011 zemřel po krátké, těžké nemoci ředitel územního odboru HZS kraje Vysočina ve Žďáře nad Sázavou plk. Ing. Josef Ryba, bratr výše zmiňovaného Drahoš Ryby. S tímto velkým hasičem jsme se setkali osobně při konání naší slavnostní valné hromadě 18. června tohoto roku, kdy jsme světili náš sborový prapor. Je nám upřímně líto, že tento člověk odešel. V současné době probíhá výběrové řízení i na toto uprázdněné místo, o výsledku ►

se dozvíte neprodleně na webových stránkách našeho sboru, případně na stránkách HZS kraje Vysočina.

Nastal adventní čas a blíží se i nejkrásnější svátky v roce –

svátky vánoční. Buďme k sobě ohleduplní, na sebe hodní a pomáhejme si vzájemně. Přejí to touto cestou nám všem. Lze jen těžko očekávat, co nám přinese příští rok, ale pokud budeme držet při sobě a pomáhat si

navzájem, určitě překonáme všechny nástrahy, které nám nelehká doba připraví.

*Velitel SDH a jednotky SDH
obce Kuklík*

Ing. Bohdan Kalina ■

Hubertova jízda na Kuklíku

Pro každého koňáka je Hubertova jízda velkou událostí, až přímo slavností, na níž nejen se svými kamarády koňáky a svými čtyřnohými miláčky ukončuje jezdeckou sezónu. Jedou jezdci vyznávající anglický nebo westernový styl. Jezdci, kteří pravidelně soutěží na závodech; jezdci, kteří na soutěže teprve trénují; ale i ti, kteří nemají vysoké ambice - pouze jsou milovníky koní, jezdí pro radost a své koně mají jako společníky, nejlepší kamarády.

Na Hubertově jízdě panuje přátelská, odlehčená atmosféra. Aspoň mezi lidmi. Na druhou stranu je zde cítit napjatá atmosféra vzrušených, zpocených, zpěněných a řehťajících koní. Spousta věcí se nepovede – kůň vyhne před překážkou, lekne se a vy spadnete, nebo se jen nepovede chytit lišku, jak jste tak v hloubi duše doufali. Ale vy se jen zasmějete, protože tady o to vůbec nejde. Nejde o výsledky. Jde o to si to užít. Cítit se v sedle

vznešeně a neuvěřitelně svobodně.

Na Kuklíku proběhl první ročník Hubertovy jízdy a musím z pozice účastníka upřímně říct, že to bylo povedené. Organizace úžasná, dobře vymyšlená trasa, výborné občerstvení, přátelská atmosféra mezi hojnými návštěvníky, sluníčko a perfektní průvodní řeč pana Františka Haněla. Skvěle se připravil a návštěvníkům řekl spoustu zajímavých informací. Zapojil také nejezdce a děti do soutěží, ►

a tím vyplnil čas, při kterém se skupina 18 jezdců a vozka účastnila tradiční jízdy za liškou. Při slavnostním zahájení a závěru zaznívaly fanfáry v podání Oldřicha a Jana Vařečkových. Úvodní řeči se ujal starosta obce pan Ing. Ladislav Regent a poté vedoucí jezdec – mástr – Ing. arch. Pavel Rada. Po tradiční jízdě po okolí a občerstvení na vrchu Metodka se jezdci účastnili vědomostních soutěží a slalomu na koních, který vyhrál pan Kašpar s Dukátem. Odpoledne vyvrcholilo závěrečným dostihem

– halali, při kterém se jezdci snažili „ulovit“ lišku – tedy liščí ocas v ruce „lišky“ Venduly Gavlasové. Ukořistila jej Věra Skalníková se Zypresse a tím se stala vítězkou honu. Po dekoraci a závěrečné fanfáře se jezdci vydali k domovu. Večer se někteří sešli na posezení na penzionu Kukla, kde proběhl symbolický soud s jezdci, kteří se něčím v honu provinili.

Každá chvíle byla výjimečná. Díky patří velkému okruhu lidí, kteří se podíleli na organizaci a

sponzorství. Také představitelům obce Kuklák a penzionu Kukla za spolupořádání. Ale největší díky patří jistě hlavním organizátorům – Vendule Gavlasové, Ing. Ladislavu Rakovi a Ing. arch. Pavlu Radovi, kteří zajistili úžasnou podívanou, pro jezdce příjemný zážitek a pro obec jistě novou tradici.

Článek Františka Haněla o Hubertově jízdě na Kuklíku byl publikován i týdeníku Vysočina ze čtvrtku 27.10.2011.

Adéla Librová ■

Vítání občánků 2011

Dne 17. listopadu 2011 proběhlo v penzionu Kukla tradiční vítání občánků do života. Celkem se vítalo sedm nově narozených dětí a dětí vzatých do pěstounské péče. Tímto slavnostním svátečním odpolednem provázal pan starosta Ladislav Regent ve spolupráci s Adélou Librovou. Svědky této události byli pan Jaroslav Haněl a Věra Librová z Komise pro společenské záležitosti, kulturu a sport obce Kuklák.

Adéla Librová ■

Drobná úvaha o srazu rodáků

Je prosinec roku 2011. Počasí nic moc. Před pár dny se na obecním úřadě spolu se mnou sešlo pár lidí a rozvinula se velmi zajímavá a podnětná debata o srazu rodáků, který by měl být zase po pěti letech v roce 2012. Padaly nápady, náměty co a jak udělat, co změnit, zlepšit, udělat jinak, prostě semlelo se vše a nyní se toho uchopí obec, sraz bude garantovat, sestaví přípravný štáb a bude se vše chystat. Mne v této souvislosti napadají různé myšlenky, úvahy, vzpomínky.

Jak to vlastně začalo? Já si na to vzpomínám asi takto. Bylo léto roku 1990. Pospíchám odpoledne od autobusu ze dvorské zastávky domů do Dvora a na cestě u buku parkuje Wartburg a před ním stojí pán s paní a prohlížejí si krajinu. Pozdravím a jdu dál. Oni také pozdraví a pán na mě volá – nejste mladej Haněl? Je tam podoba na Fanouše. Tak se vracím a dávám se s nimi do hovoru. Tím se seznamuji s Vratislavem Švandou a jeho paní. On bydlel ve Dvoře – v chalupě pod rybníčkem – a odtud spolu s bratrem Ladislavem odešli po válce do pohraničí. Pamětníci jistě vědí, která to byla ta Švandova chalupa. Dnes ji vlastní chalupáři – Lockerovi.

Stojíme a díváme se na Kuklík a pan Vratislav ukazuje statek na Chobotě a říká – támhle je Greifovo stavení, já na to – tam bydlí Švandovi. On ukazuje na Bořinu a – tam je Švandovo. Já – tam bydlí Regentovi.

V tu chvíli jsem si uvědomil, jak rychle ten čas letí. Pan Švanda znal Kuklík úplně jiný než já. A pochopil jsem, že by se

rád setkal s lidmi, které znal z mládí. Rozloučili jsme se a ve mně zůstala myšlenka na setkání rodáků. Na obci jsme o tom mnohokrát diskutovali, trochu váhali, na rok 1991 to ještě nevyšlo, ale v roce 1992 se pak první sraz rodáků na Kuklíku uskutečnil.

Vzpomínáte vy, kteří jste se ho zúčastnili? Víte, koho jste viděli po mnoha letech? Potkali jste spolužáka ze školy, z učení? A co z rodiny a od sousedů? Byl tam vůbec někdo? Kdo přijel a kdo nemohl? Kdo se s vámi vyfotil? Žije ještě dnes?

Takové a mnoho jiných otázek mě napadá.

Je sraz rodáků jen akce obce? Já myslím, že ne. Obec ji za pomoci mnoha dobrovolníků připraví, ale půjde především o setkání lidí. Lidí nám v minulosti blízkých, spolužáků, kamarádů, známých, vzdálených příbuzných, které třeba vidáme jen o pohřbech nebo náhodně.

Položme si další otázky. Kdo s vámi chodil do školy? Kde nyní žije? Kdy jste ho viděli naposled? Kdo na Kuklík jezdil na chatu, na chalupu?

Přátelé – čas letí jako divý. Některé z těch z prvního srazu rodáků už bohužel nikdy nepotkáme, nejsou již mezi námi. Na ně můžeme vzpomínat, ale s těmi, co žijí, se můžeme potkat, pozdravit se, promluvit si, probrat společné vzpomínky, a pak si dát třeba pivo, panáka či dvojku bílého.

Teď se mi vybavila vzpomínka na lité fotbalové souboje na hřišti ve Dvoře. Kdože to byl v útoku? Jura nebo Honza Daňků z horní chaty? V obraně hrál Petr či

Pavel Kunců z dolní chaty? A chytal Lád'a Lockerů? A kdo byli naši další soupeři a spoluhráči? Vzpomínáte vy, kteří jste roztrhali svoje plátěnky nebo kopačky pod lesem u smrčinky zhruba tak před dvaceti až čtyřiceti léty?

Tak konec nostalgie. Právě jsem se rozhodl, že se pokusím sehnat kontakty na tuto velikou fotbalovou partu a pozvu je na Kuklík právě na 30. června 2012, kdy bude sraz rodáků tím pravým místem na setkání po létech.

A co vy? Napadne vás někdo, koho jste už dlouho neviděli? Koho dopátráte a pozvete vy? Máte také tu svoji fotbalovou partu? Anebo jinou?

Určitě máte. A potkáte se – věřte tomu.

A bude nás hodně. A bude nádherné počasí. A bude kapela. A bude vepřové na rožni. A pivo bude chlazené. A bude tam plno dětí. A budou tam kamarádi, sousedé, rodáci, chataři, chalupáři, příbuzní. A bude pohoda. A bude to pěkné.

A to bude sraz rodáků a přátel Kuklíka v roce 2012.

Takto nahlas uvažoval

František Haněl ■

Zpravodaj představuje

Dnes vás chci seznámit s člověkem, který se na Kuklík přistěhoval v podstatě nedávno a nyní už patří mezi Kukličáky o nichž je slyšet a kteří naši obec zviditelňují. Projíždím Dědinou, odbočuji u křížku a zastavuji u pěkné novostavby manželů Mrkosových. Vítá mě štěkot početné smečky psů. Jakmile se ve dveřích objeví jejich paní – Jaroslava Mrkosová – psi se zklidní a já přijímám pozvání dál. Kamil je někde v lese, já popíjím výborný čaj a začínáme si s Jarkou povídat.

Kdy jste poprvé slyšela slovo Kuklík?

Tak to bylo v srpnu roku 2005.

To jste potkala Kamila?

Ano. Bylo to v Českosaském Švýcarsku, kde jsem byla na soustředění s pejsky a on tam se ségrou a kamarády přijel na motocyklu na výlet.

Když už jsme u těch pejsků, tak já předpokládám, že musíte pocházet z nějaké malé visky nejspíše na Šumavě, kde vám vlci koukali do oken, a vy jste si na hlídání pořídila psa.

No kéž by, ale je to úplně jinak. Centrum Prahy, Vinohrady, tramvaje, auta, vlaky, hluk, davy lidí – to bylo prostředí mého dětství. Ale byl tam park, kam jsem už jako předškolačka chodila a běhala s pejsky, mazlila se s nimi a venčila je. Mám dokonce fotku, kdy asi jako čtyřletá držím na řemeni vlčáka. My jsme bydleli v bytě ve třetím patře a táta mi psa nikdy nedovolil. Asi tak ve třinácti letech jsem se vzbouřila a z útulku si přivedla milého pejska

– kříženečka. Já tím byla doslova posedlá, četla jsem knížky, časopisy, sbírala pohledy – vše o psech. Když mi bylo sedmnáct, tak jsem si pořídila svého vysněného pejska s rodokmenem – československého vlčáka. A to mě úplně pohltilo, cvičák, další knížky, zajímala jsem se o chov. Víte, že mám ještě schované ručičky, které jsem si v dětství pořídila na utírání štěňátek?

No to je opravdu krásné nadšení a vášně pro psy. No a pak na Kuklíku jste v chovu psů pokračovala?

Jasně. A 5. prosince 2007 jsme oficiálně založili s Kamilem chovatelskou stanici Kuklík. Naše stanice se specializuje na dvě plemena – československý vlčák a miniaturní bulteriér. Dříve jsem ještě měla německé ovčáky, ale teď už jen tato dvě plemena. Vlčáci se na Vysočinu perfektně hodí a bulteriéři – to jsou prostě mazlíčci. Nyní máme dvě chovné feny vlčáků – Witch a Uny. Obě jsou junior šampiónky, čekatelky na šampiónky České republiky. A pak miniaturní bulteriéři - fenka Maya a pes Apač, kterému říkáme Lukášek. Oni vlastně mají svá oficiální jména mnohem složitější, ale takhle jim říkáme. Z naší stanice se už do světa vydalo asi 30 štěňátek, a to nejen do různých míst naší republiky, ale i na Slovensko, do Polska, Rakouska a Německa. Štěňátka se většinou do světa vydávají v osmi týdnech svého života, ale českoslovenští vlčáci mají výjimku a ke svým novým páníčkům jdou už v pěti týdnech.

No to je opravdu paráda – pejsci z Kuklíku takhle dobývají Evropu. Tak ještě bych se

zeptal z jiného soudku. Já se dost bojím všech psů, můjou to oni poznat?

Určitě. Na sto procent. Pro ně jste divnej tím, že se s nimi nepřivítáte, nekamarádíte, pejska si nevšímáte. To je chyba. Chce to je pozdravit je, promluvit na ně, třeba se s nimi pomazlít. Pak vás přijmou.

Díky za rady, budu se jich držet a třeba budu s pejsky větší kamarád. A jaké máte plány do budoucna?

Chci, aby naše chovatelská stanice vychovávala zdravé a úspěšné pejsky, kteří budou přesně takoví, jací mají být podle standardu toho plemene. A taková štěňátka od nás odchází. Můžete se podívat na naše www stránky na internetu, které se snažím udržovat co nejvíce aktuální. Tam jsou i fotky a úspěchy námi odchovaných štěňátek.

Vím, vaše stránky jsou perfektní a aktuální, občas tam kliknu a vždy je tam něco nového. Pro ty, kteří je naznaží přidávám adresu: cskuklik.cz. A moc se mi líbí i motto v úvodu vašich stránek – „Jestliže v ráji nejsou psi, potom chci po smrti jít tam, kam odešli oni!“

Děkuji za zajímavé povídání.

Zaznamenal František Haněl ■

Adventní čas na Kuklíku a v okolí

Kalendář akcí o adventu a Vánocích:

Sobota 3. prosince 20 hod.

Mikulášská merenda v sále OÚ na Kuklíku s kapelou V.I.P.

Sobota 10. prosince 15:00 hod

Výstava malířů Vysočiny a výstava betlémů v Galerii ve Sněžném

Neděle 11. prosince 9:00-15:00 hod

Předvánoční jarmark na Veselém Kopci – prodej výrobků lidových výrobců

Čtvrtek 15. prosince 15:00 hod

Vánoční besídka ZŠ a MŠ Sněžné v místní sokolovně

Pátek 16. prosince 8:00-17:00 hod

Vánoční trh v Novém Městě na Moravě na Bratislavově náměstí – trh se širokou škálou zboží

Pátek 16. prosince 9:00-15:00 hod

Vánoce v Horáckém muzeu v Novém Městě na Moravě – zdobení perníčků, ukázky drátování, výroba vizovického pečiva, prodej řady výrobků

Neděle 18. prosince – 23. prosince

Školící centrum Křižánky - Vánoce ve světě

Sobota 24. prosince 15:00 hod

Štědrovečerní koledy v podání žesťového souboru ze Žďáru nad Sázavou

Sobota 24. prosince 15:30 hod

Vánoční bohoslužba v evangelickém kostele ve Sněžném

Sobota 24. prosince 21:00 hod

Půlnoční mše v katolickém kostele ve Sněžném

Úterý 27. prosince 17:00 hod

Český varhanní festival – Vánoční koncert Gabriely Eibenové v katolickém kostele ve Sněžném

**Redakce Zpravodaje obce Kuklík
přeje všem čtenářům, občanům,
chalupářům a přátelům obce Kuklík**

**Veselé Vánoce a
šťastný nový rok
2012!**

**Zároveň děkuje za spolupráci všem
přispívajícím do Zpravodaje
v roce 2011 a doufá, že
spolupráce bude nadále
pokračovat a rozrůstat se o nové
členy i v roce 2012.**